

## [Holstein.]

Fald graverende, at han overhovedet har kunnet faa et saadant offentligt Tillids-hverv, efter hvad der er passeret i Tyskland, men nu har han altsaa faaet det; men ikke nok med det, saa oplyses disse forskellige Kendsgerninger allerede i det første Retsmøde, og der er grundet Formodning om, at Stillingen ikke bliver bedre, efterhaanden som Sagen gaar frem, og saa finder Landbrugsministeren endda ikke, det er nødvendigt at suspendere disse Medlemmer, saa længe denne Sag staar paa.

Jeg kan ikke se rettere end, at denne Handlemaade fra den ansvarlige Ministers Side er en oplagt Krænkelser af den almindelige Retsbevidsthed og af de Krav, der maa stilles til Sømmelighed og Renlighed i offentligretlige Forhold. Jeg mener derfor, det har Offentlighedens Interesse at faa at vide, hvorvidt den højtærede Statsminister tiltræder, at hans Landbrugsminister har indtaget den opsigtvækkende Stilling i denne Sag, som han har indtaget.

**Statsministeren (Stauning):** Jeg vil gerne minde om, at ved Grundlovens § 2 er den dømmende Magt henlagt til Domstolene. Deraf følger, at Sager, som er henvist til denne dømmende Magt, skal behandles af Domstolene og ikke samtidig af Rigsdag eller Regering eller en anden Forsamling. Det er derfor ganske ubetimeligt at optage en Forhandling, saaledes som den ærede Forespørger forsøger det, saa længe Retsmyndighederne beskæftiger sig med Sagen. Navnlig er det fuldkommen angribeligt, at den ærede Forespørger staar her og fremsætter ikke blot et Spørgsmaal, men en fuldkommen Procedure mod en Række Personer, af hvilke ingen indtil Dato er sigtet.

Paa det til mig rettede Spørgsmaal skal jeg derfor svare, at jeg anser Landbrugsministerens Holdning for fuldt berettiget. Det nævnte Udvalg er fremgaaet af Valg i Landbrugets Organisationer og i andre Organisationer, og disse Organisationer har et naturligt og berettiget Krav paa, at de udpegede Medlemmer ikke paa Forhaand sigtes eller stemples for Handlinger, som der ikke er ført Bevis for. Og, som sagt, indtil Dato er ingen sigtet; „eventuelt sigtet“ er ikke tilstrækkeligt — det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte.

Udvalget, som Forespørgeren sigter efter, bestaar af 10 Medlemmer. Der var indtil Udgangen af 1934 kun 6 Medlemmer i dette Udvalg, men fra Nytaar udvidedes

Udvalget til at omfatte 10 Medlemmer, hovedsagelig for derved at give den af Organisationen L. S. udgaaende D. L. K. (Danske Landbrugeres Kødforsyning) en Repræsentation i Udvalget. Der indstilledes og udnævntes saaledes fra Nytaar fire nye Medlemmer, hvoraf de to er udpeget af denne Kødforsyning, D. L. K. Jeg har erfaret, at disse 4 senest udpegede Medlemmer i Gaar har affattet og underskrevet en Erklæring, hvori det hedder:

„Paa dertil givne Foranledning skal vi fire nye Medlemmer af Eksportudvalget meddele, at vi i den Tid, vi har været Medlemmer af Udvalget, ikke kan se, at Udvalgets Arbejde i det væsentlige kan foregaa paa anden Maade, end sket er.“ Den er underskrevet 1. August 1935, altsaa i Gaar; de 4 nye Medlemmer af Udvalget, der har underskrevet Erklæringen, er de Herrer M. C. Korsgaard, O. D. Brochsgaard, C. Stauning-Jensen og P. Nielsen. Denne Oplysning er der vel Anledning til at tage til Efterretning, saa meget mere som flere af de nævnte Underskrivere staar i intim Forbindelse med Partier her i Salen.

Ud over at tage dette til Efterretning skal jeg udtale, at Retten bør have Ro til at foretage sin Undersøgelse og til at fælde Dom. Naar det er sket, er Tiden for Organisationer, for Ministre og Rigsdag til at bedømme Resultatet og til at tage deres Standpunkt. Det er utilbørligt at tage Standpunkt, medens Undersøgelsen staar paa, thi det kan kun ske paa Grundlag af tvivlsomme Formodninger og Sigtelser, der endnu savner Bevisets Grundlag. Enhver maa have Krav paa og Ret til Sikkerhed og Retsbeskyttelse, og Forespørgeren vilde være den første til at kræve det for sig selv. Under Hensyn hertil, til den Ret for dette Udvalg som for andre, vil jeg fornuftigvis ikke paa dette Stadium gaa ind i en Diskussion om denne Sag, før den er oplyst paa betryggende Maade, og for Tiden henhører den altsaa under Domsmagten.

Mit Parti har samtidig bedt mig oplyse, at det ikke ved nogen Ordfører tager Del i denne Forhandling, som ogsaa Partiet anser for henhørende under Politi- og Domsmyndighed.

**Forespørgeren (Holstein):** Den højtærede Statsminister behøver ikke at oplyse mig om, at der i Grundloven findes en Forskrift som siger, at den dømmende Magt er hos Domstolene. (Statsministeren [Stauning]: Det skulde man tro). Nej, aldeles ikke. Enten misforstaar den højtærede Statsminister ganske Situationen, eller ogsaa